

SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2018)0100

Izvajanje sedmega okoljskega akcijskega programa

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2018 o izvajanju sedmega okoljskega akcijskega programa (2017/2030(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Sklepa št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“¹ („7. okoljski akcijski program“),
- ob upoštevanju členov 191 in 192 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z ohranjanjem, varstvom in izboljšanjem kakovosti zdravja ljudi in okolja,
- ob upoštevanju Pariškega sporazuma, sklepa 1/CP.21 in 21. konference pogodbenic UNFCCC (COP 21), ki je potekala v Parizu od 30. novembra do 11. decembra 2015,
- ob upoštevanju ciljev trajnostnega razvoja OZN in njihove medsebojne povezanosti ter integriranosti,
- ob upoštevanju poročila Evropske agencije za okolje iz decembra 2016 z naslovom „Environmental indicator report 2016 – In support to the monitoring of the 7th Environment Action Programme“ (Poročilo o okoljskih kazalnikih 2016 – v podporo spremljanju 7. okoljskega akcijskega programa),
- ob upoštevanju poročila Evropske agencije za okolje iz novembra 2017 z naslovom „Environmental indicator report 2017 – In support to the monitoring of the 7th Environment Action Programme“ (Poročilo o okoljskih kazalnikih 2017 – v podporo spremljanju 7. okoljskega akcijskega programa),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. februarja 2017 z naslovom Pregled izvajanja okoljske politike EU: skupni izzivi in prizadevanja za boljše rezultate (COM(2017)0063) in 28 priloženih poročil za posamezne države,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. maja 2016 z naslovom Zagotavljanje koristi okoljskih politik EU z rednim pregledom njihovega izvajanja

¹ UL L 354, 28.12.2013, str. 171.

(COM(2016)0316),

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. novembra 2017 o pregledu izvajanja okoljske politike EU¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. julija 2015 o učinkoviti rabi virov: prehod na krožno gospodarstvo²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. februarja 2016 o vmesnem pregledu strategije EU za biotsko raznovrstnost³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2017 o akcijskem načrtu za naravo, ljudi in gospodarstvo⁴,
- ob upoštevanju svojega priporočila z dne 4. aprila 2017 Svetu in Komisiji po preiskavi o meritvah emisij v avtomobilskem sektorju⁵,
- ob upoštevanju poročila Evropske agencije za okolje z naslovom SOER 2015 – Evropsko okolje – stanje in napovedi 2015,
- ob upoštevanju poročila Evropske agencije za okolje z dne 19. maja 2015 z naslovom Stanje narave v EU,
- ob upoštevanju študije evropske ocene izvajanja iz novembra 2017 o vmesnem pregledu izvajanja sedmega okoljskega akcijskega programa (2014–2020), ki jo je izvedla Služba Evropskega parlamenta za raziskave, vključno s priloženo študijo,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2012 o reviziji šestega okoljskega akcijskega programa in določanju prednostnih nalog za 7. okoljski akcijski program – boljše okolje za boljše življenje⁶,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. novembra 2016 z naslovom Novi ukrepi za trajnostno prihodnost Evrope (COM(2016)0739),
- ob upoštevanju Konvencije o biološki raznovrstnosti,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. septembra 2011 z naslovom Časovni okvir za Evropo, gospodarno z viri (COM(2011)0571),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 29. novembra 2017 z naslovom Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva (COM(2017)0713),
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika ter člena 1(1)(e) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku odobritve samoiniciativnih poročil in Priloge 3 k temu sklepu,

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0450.

² UL C 265, 11.8.2017, str. 65.

³ UL C 35, 31.1.2018, str. 2.

⁴ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0441.

⁵ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0100.

⁶ UL C 258 E, 7.9.2013, str. 115.

- ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A8-0059/2018),
- A. ker 7. okoljski akcijski program določa pravno zavezujoče cilje na področju okolja in podnebnih sprememb, ki jih je treba doseči do leta 2020; ker določa tudi dolgoročno vizijo za leto 2050;
- B. ker 7. okoljski akcijski program ne vsebuje klavzule o vmesnem pregledu; ker poročilo Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o izvajanju 7. okoljskega akcijskega programa predstavlja priložnost, da se oceni napredek pri tem programu in predložijo priporočila na podlagi dokazov za nadaljnje izvajanje sedanjega okoljskega akcijskega programa in morebitne prihodnje okoljske akcijske programe; ker naj to poročilo ne bi zgolj navajalo dobro znanih težav in naj bi vključevalo predloge rešitev za doseganje ciljev iz 7. okoljskega akcijskega programa;
- C. ker Komisija pripravlja poročilo o oceni, ki bo osredotočeno na strukturo in strateško vlogo 7. okoljskega akcijskega programa; ker naj bi se s tem poročilom zlasti preverilo, ali dogovorjeni okvir pomaga dosegati devet prednostnih ciljev na pameten način;
- D. ker ima EU trdno okoljsko zakonodajo, a je njeno šibko in neučinkovito izvajanje dolgoletna težava; ker te vrzeli v izvajanju ogrožajo trajnostni razvoj, imajo škodljiv čezmejni vpliv na okolje in zdravje ljudi ter povzročajo znatne družbeno-ekonomske stroške; ker obenem škodujejo verodostojnosti EU;
- E. ker je bil doslej napredek na poti doseganja ciljev za leto 2020 neenoten: malo verjetno je, da bo izpolnjen cilj 1 (varovanje naravnega kapitala), verjetno pa bo izpolnjenih nekaj podciljev cilja 2 (nizkoogljično gospodarstvo in učinkovita raba virov); ni jasno, ali bo izpolnjen cilj 3 (zmanjšanje pritiskov na okolje in tveganj za zdravje ljudi);
- F. ker stalni neuspeh pri izvajanju zakonodaje in vključevanju strokovnega znanja v oblikovanje politike na področjih, kot so kakovost zraka, okoljski hrup in izpostavljenost kemikalijam, resno ogroža zdravje prebivalcev EU ter zmanjšuje kakovost njihovih življenj in krajša življenjsko dobo;
- G. ker najnovjši podatki, ki jih je objavila Evropska agencija za okolje, potrjujejo opisane splošne trende za vsak tematski cilj, a tudi kažejo na upočasnjevanje napredka na nekaterih področjih; ker v nekaterih primerih, kot so emisije toplogrednih plinov in energijska učinkovitost, ti novi trendi ne spreminjajo napovedi za doseganje podciljev;
- H. ker zdaj ni jasno, ali bo izpolnjen cilj za emisije amoniaka, in ni verjetno, da bo izpolnjen cilj izkoriščanja zemljišč;
- I. ker obstaja veliko negotovosti glede izvajanja zaradi pomanjkanja kazalnikov in omejitev obstoječih kazalnikov; ker vrzeli v znanju še naprej ovirajo napredek na treh ravneh: razumevanju tveganja, oblikovanju ustrezne politike za upravljanje in zmanjšanje tveganja ter spremljanju učinkovitosti politik;
- J. ker znanje pogosto obstaja, a se ne upošteva pri oblikovanju politike ali prenese na akterje, odgovorne za izvajanje; ker do tega pogosto prihaja zaradi šibke politične volje in navzkrižij interesov, ki ne veljajo za skladne z okoljskim akcijskim programom in cilji okoljske politike na splošno; ker je nadaljnja gospodarska rast odvisna tudi od čistega okolja;

- K. ker je treba izboljšati sinergijo med okoljskim akcijskim programom in političnimi instrumenti Unije na visoki ravni, da bi se dosegli cilji programa;
- L. ker je financiranje za pravilno izvajanje 7. okoljskega akcijskega programa na nekaterih ravneh nezadostno; ker financiranje na ravni EU v nekaterih primerih ni prineslo pričakovanih rezultatov, kar je bilo v več primerih posledica slabega upravljanja sredstev in ne pomanjkanja denarja;
- M. ker področje uporabe 7. okoljskega akcijskega programa ustreza trenutnim potrebam na področju okoljske politike, čeprav mnogi deležniki priporočajo, naj se za izboljšanje prihodnje ustreznosti programa dodajo novi podcilji;
- N. ker deležniki izražajo tudi željo po manj zapletenem, bolj osredotočenem okoljskem akcijskem programu;
- O. ker obstaja splošna podpora za osmi okoljski akcijski program;

Glavne ugotovitve

1. meni, da ima 7. okoljski akcijski program dodano vrednost in pozitiven vpliv na okoljske politike na ravni EU in držav članic ter prinaša koristi za državljane, naravo in deležnike iz gospodarstva;
2. ponavlja, da ima 7. okoljski akcijski program jasno dolgoročno vizijo za leto 2050, da bi zagotovil stabilno okolje za trajnostne naložbe in rast v okviru ekoloških omejitev planeta;
3. pozdravlja pretekle pozitivne trende pri številnih podciljih 7. okoljskega akcijskega programa in spodbudne obete za nekatere cilje za leto 2020;
4. vendar poudarja, da je še vedno veliko možnosti za izboljšanje, ter poziva Komisijo in pristojne organe v državah članicah k trdnejši politični volji na najvišji ravni za izvajanje 7. okoljskega akcijskega programa;
5. obžaluje, da prednostni cilj varovanja, ohranjanja in izboljšanja naravnega kapitala Unije verjetno ne bo izpolnjen; poleg tega z zaskrbljenostjo ugotavlja, da cilji iz strategije EU za biotsko raznovrstnost za leto 2020 in Konvencije o biološki raznovrstnosti ne bodo uresničeni brez takojšnjih velikih dodatnih prizadevanj;
6. ugotavlja, da je bil na nekaterih področjih dosežen napredek v zvezi s prednostnim ciljem 2, zlasti glede ciljev, povezanih s podnebjem in energijo; ugotavlja pa, da je treba storiti več za zagotavljanje učinkovite rabe virov; ponovno izpostavlja možnosti, ki jih zagotavljata direktiva o okoljsko primerni zasnovi¹ in uredba o znaku za okolje² za izboljšanje okoljske učinkovitosti in učinkovite rabe virov proizvodov v njihovi celotni življenjski dobi, med drugim z obravnavo trajnosti proizvodov, možnosti njihovega popravila, ponovne uporabe in recikliranja, vsebnosti recikliranih snovi ter življenjske

¹ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

² Uredba (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L 27, 30.1.2010, str. 1).

dobe proizvoda;

7. obžaluje, da podcilj v zvezi z doseganjem dobrega okoljskega stanja teles površinske vode do leta 2020 ne bo dosežen zaradi pritiska, ki ga povzročajo onesnaževanje, posegi v morfologijo vodnih poti in prekomerno zajemanje vode za proizvodnjo vodne energije;
8. poudarja, da so cilji 7. okoljskega akcijskega programa najnižji cilji in da bo za izpolnitev ciljev Pariškega sporazuma ter ciljev trajnostnega razvoja potrebnega veliko več truda;
9. ugotavlja, da so EU in njene države članice podpisale Pariški sporazum, zato so zavezane k doseganju njegovih ciljev, in da so predložile nacionalno določeni prispevek, ki naj bi zagotovil zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu v Uniji za 40 % do leta 2030; poudarja potrebo po popolni vključitvi cilja za leto 2030 in dolgoročnega cilja ničelne stopnje neto emisij v vse politike in programe financiranja Unije; poziva Komisijo, naj v okviru spodbujevalnega dialoga v letu 2018 in petletnih svetovnih pregledov stanja redno spremlja cilje iz podnebne in energetskega okvira ter za EU pripravi strategijo ničnih emisij do sredine stoletja, ki bo vključevala stroškovno učinkovit način za izpolnitev cilja nične stopnje neto emisij, sprejetega v Pariškem sporazumu;
10. ugotavlja, da je napredek na poti doseganja ciljev zdravja in dobrega počutja ljudi precej negotov; poudarja, da sta zaradi vrzeli v znanju in omejitvev glede kazalnikov ovirana razvoj in spremljanje politike;
11. pozdravlja obstoječe pobude, ki prispevajo k zmanjševanju vrzeli v znanju, vključno z: modelom „gonilna sila – pritisk – stanje – izpostavljenost – učinki – ukrepanje“ za razumevanje dejavnikov, ki ovirajo ekosistemske storitve; modelom humanega biomonitoringa za ocenjevanje izpostavljenosti populacij ljudi onesnaževalom in njihovih možnih učinkov na zdravje ter informacijsko platformo za spremljanje kemikalij;
12. je zaskrbljen, da strokovno znanje ter znanstveni dokazi niso vedno ustrezno upoštevani pri oblikovanju politike ali preneseni na akterje, odgovorne za izvajanje; izpostavlja bioenergijo, palmovo olje, fitofarmaceutvska sredstva, endokrine motilce, proizvodnjo in porabo hrane, GSO, urbanistično načrtovanje in oblikovanje, onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom ter komunalne živilske odpadke kot področja, na katerih so bili znanstveni dokazi o tveganjih za zdravje ljudi in okolje v javnih in političnih razpravah potisnjeni na obrobje; meni, da bi morale odgovorne politične odločitve ob pomanjkanju znanstvenih podatkov temeljiti na splošnih znanstvenih spoznanjih in spoštovanju previdnostnega načela; v zvezi s tem opozarja na pomen znanstvenih mnenj agencij EU; poudarja, da druga vodilna načela okoljskega prava in politike EU vključujejo načelo „onesnaževalec plača“, preventivne ukrepe in reševanje okoljske škode pri viru;
13. obsoja, da Komisija ni pripravila usklajenih in na tveganju temelječih meril za prepoznavanje endokrinih motilcev hormonov in ni pregledala Uredbe (ES) št. 1223/2009¹ (uredba o kozmetičnih izdelkih) v zvezi z endokrinimi motilci hormonov

¹ Uredba (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih (UL L 342, 22.12.2009, str. 59).

v zakonsko določenih rokih; poziva Komisijo, naj nemudoma in brez nadaljnega odlašanja izvede revizijo uredbe o kozmetičnih izdelkih v zvezi z endokrinimi motilci; obžaluje, da je zdravje državljanov ogroženo zaradi nezadostnega napredka v zvezi z endokrinimi motilci hormonov, ki pa tudi ovira doseganje prednostnega cilja št. 3 sedmega okoljskega akcijskega programa;

14. obžaluje pomanjkanje napredka pri razvoju strategije Unije za nestrupeno okolje, spodbujanje ciklov nestrupenih surovin in zmanjšanje izpostavljenosti škodljivim snovem, vključno s kemikalijami v proizvodih; poudarja, da si je treba bolj prizadevati za to, da se do leta 2020 vse ustrezne snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, tudi snovi, ki imajo lastnosti endokrinih motilcev, uvrstijo na seznam snovi v okviru uredbe REACH, kot je določeno v 7. okoljskem akcijskem načrtu; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo kombinirani učinki kemikalij čim prej ustrezno obravnavani v vsej zadevni zakonodaji Unije, s posebnim poudarkom na tveganjih za otroke zaradi izpostavljenosti nevarnim snovem; pozdravlja strategijo Komisije za plastiko in poziva k njenemu hitremu izvajanju; v zvezi s tem ponovno poudarja, da je spodbujanje ciklov nestrupenih materialov bistvenega pomena za razvoj dobro delujočega trga sekundarnih surovin;
15. poudarja, da je nezadostno vključevanje okoljske problematike v druga področja politik eden izmed ključnih razlogov za vrzeli pri izvajanju okoljske zakonodaje in politike; meni, da so sinergije med drugimi političnimi instrumenti EU na visoki ravni (na primer skupno kmetijsko politiko, skupno ribiško politiko, strukturnimi skladi in kohezijsko politiko) ter boljša usklajenost političnih prednostnih nalog na visoki ravni še naprej ključnega pomena za doseganje ciljev 7. okoljskega akcijskega programa; poziva Komisijo in Svet v vseh njenih sestavah, naj izboljšata usklajevanje politik in vključevanje ciljev 7. okoljskega akcijskega programa; poleg tega poudarja, da je treba vse odprte vidike 7. okoljskega akcijskega programa vključiti v instrumente na visoki ravni, vključno z evropskim semestrom;
16. poudarja, da je morebitna vzpostavitev novih finančnih mehanizmov za ohranitev biotske raznovrstnosti in s tem doseganje ciljev do leta 2020 omejena s časovnim okvirom sedanjega večletnega finančnega okvira; v zvezi s tem poziva h kar najboljši uporabi sredstev iz sedanjega večletnega finančnega okvira, vključno s sredstvi programa LIFE, skupne kmetijske politike in strukturnih skladov, ter poziva k vključitvi novih finančnih mehanizmov za biotsko raznovrstnost v naslednji večletni finančni okvir;
17. pozdravlja izboljšave na področju skupne ribiške politike in kohezijske politike, ki sta s 7. okoljskim akcijskim programom postali bolj usklajeni; vendar obžaluje, da skupno ribiško politiko kljub izboljšavam regulativnega okvira še naprej pesti slabo izvajanje; poudarja, da so pomembni zdravi ribji staleži;
18. priznava, da se okoljska problematika sicer postopoma uvaja v skupno kmetijsko politiko, a vseeno predstavlja izziv pri doseganju ciljev okoljskega akcijskega programa, zlasti v zvezi z intenzivno rabo virov pri proizvodnji in biotsko raznovrstnostjo; ponovno opozarja, da ima ta politika težavno nalogo preprečevanja degradacije okolja zaradi neustreznih kmetijskih praks (kot so netrajnostna biogoriva), netrajnostne intenzifikacije kmetijstva in opuščanja zemljišč, hkrati pa naj bi zagotavljala boljšo kakovost in večje količine prehranskih in kmetijskih surovin za naraščajoče svetovno prebivalstvo; poudarja, da so dodatne pobude in podpora za okoljsko trajnostne načine kmetovanja, ki zajemajo kolobarjenje in rastline, ki

uravnavajo vsebnost dušika, izredno pomembne in da so kmetijstvo in kmetje del rešitve;

19. poudarja, da bi morali biti ključni prednostni nalogi prenovljene skupne kmetijske politike zagotavljanje in izboljševanje dolgoročne prehranske varnosti s preprečevanjem okoljske škode ter približevanjem trajnostnemu prehranskemu sistemu, v katerem bo hrana potrošnikom dostopna po razumnih cenah; poudarja, da je te cilje mogoče doseči le s pomočjo trajnostnega gospodarjenja z naravnimi viri in z ukrepi politike, ki zagotavljajo varstvo ekosistemov;
20. opominja, da vedno večje povpraševanje po prehrani, bogati z živalskimi beljakovinami, ob podnebnih spremembah in naraščajočemu svetovnemu prebivalstvu pomeni znatne okoljske pritiske na kmetijsko zemljo in vse občutljivejše ekosisteme; poudarja tudi, da se prehrana s čezmernimi količinami živalskih maščob vedno bolj povezuje z bremenom nenalezljivih bolezni;
21. opominja na zavezo Komisije iz leta 2016, da cilje trajnostnega razvoja vključi v politike in pobude EU; priznava, da tem zavezam manjkajo jasna strategija in konkretni predlogi za institucionalne strukture in okvir upravljanja, ki bi zagotovili vključevanje ciljev trajnostnega razvoja v politike EU, zakonodajne predloge, njihovo izvajanje in izvrševanje; meni, da mora biti EU kot glavna pobudnica v celoti zavezana uresničevanju ciljev Agende 2030 in trajnostnega razvoja; poudarja tudi, da je 7. okoljski akcijski program ključni instrument za izvajanje ciljev trajnostnega razvoja;
22. ugotavlja, da je kakovost pitne vode v EU visoka; pričakuje, da bo z revizijo Direktive 98/83/ES¹ (direktiva o pitni vodi) ta pravni okvir ustrezno posodobljen; spodbuja Komisijo in države članice, naj cilje Unije s področja vode v okviru okoljskega akcijskega programa bolj vključijo v druge sektorske politike, zlasti skupno kmetijsko politiko;
23. pozdravlja izboljšave, ki so jih prinesli nekateri projekti, ki jih financira EU, vendar obžaluje zamujene priložnosti za boljše rezultate, ki jih je izpostavilo Evropsko računsko sodišče (ECA); poudarja, da mora biti večletni finančni okvir za obdobje po letu 2020 usmerjen v trajnostni razvoj in vključevanje okoljskih politik v vse mehanizme financiranja in proračunske vrstice; poudarja, da je treba povečati zelene naložbe, inovacije in trajnostno rast z uporabo novih finančnih instrumentov, tako javnih kot zasebnih, in različnih pristopov k sedanji naložbeni politiki, kot je postopna odprava okolju škodljivih subvencij, da se doseže dolgoročna vizija 7. okoljskega akcijskega programa; meni, da bi morali jasno opredeljeni trajnostna merila in cilji, ki temeljijo na uspešnosti, veljati za vse strukturne in naložbene sklade EU; poziva k bolj učinkoviti in ciljno usmerjeni uporabi sedanjega večletnega finančnega okvira in sredstev iz kohezijske politike in politike regionalnega razvoja ter k nujni obravnavi zgoraj omenjenih težav, ki jih je izpostavilo Evropsko računsko sodišče; poziva Komisijo in države članice, naj podpirajo nadaljnjo dodeljevanje in morebitno povečanje sredstev proračuna EU za ukrepe, povezane s podnebnimi spremembami in okoljem;
24. obžaluje trajne pomanjkljivosti v čiščenju komunalne odpadne vode v različnih

¹ Direktiva Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 330, 5.12.1998, str. 32).

evropskih regijah; poudarja potencial čiščenja odpadne vode in njene ponovne uporabe za ublažitev pomanjkanja vode, zmanjšanje njenega neposrednega črpanja, proizvodnjo bioplina in zagotovitev boljšega upravljanja vodnih virov, predvsem prek namakanja v kmetijstvu; z zanimanjem pričakuje zakonodajni predlog o ponovni uporabi odpadnih voda, ki ga bo Komisija predstavila na začetku leta 2018;

25. ugotavlja, da so največje okoljske grožnje za zdravje najbolj izrazite na mestnih območjih, vplivajo pa tudi na obrobna območja in primestna naselja, ter da se pričakuje, da bo do leta 2020 80 % prebivalstva živel v mestih in primestnih območjih; poudarja, da imajo emisije onesnaževal zraka, skupaj z neustreznim načrtovanjem in infrastrukturo, hude gospodarske, socialne, zdravstvene in okoljske posledice; ugotavlja, da v EU zaradi onesnaženosti zraka prežgodaj umre več kot 400 000 ljudi¹ in da se z zdravjem povezani zunanji stroški gibljejo med 330 in 940 milijard EUR;
26. poudarja, da v EU vsaj 10 000 prezgodnjih smrti povzročijo bolezni, ki so povezane s hrupom, in da je bila leta 2012 približno četrtnina evropskega prebivalstva izpostavljena ravnem hrupu, ki presegajo mejne vrednosti; poziva države članice, naj kot prednostno nalogo obravnavajo spremljanje ravni hrupa v skladu z Direktivo 2002/49/ES², da bi se zagotovilo spoštovanje mejnih vrednosti za zunanje in notranje okolje;
27. je seznanjen z napredkom pri zmanjšanju nekaterih onesnaževal zraka, zlasti na urbanih območjih, vendar obžaluje nenehne težave s kakovostjo zraka, h katerim znatno prispevajo emisije iz cestnega prometa in kmetijstva; je seznanjen s svežnjem za čisto mobilnost, ki ga bo Komisija predstavila novembra 2017, in Evropsko strategijo za mobilnost z nizkimi emisijami, predstavljeno leta 2016, ki bi lahko utrla pot mobilnosti z nizkimi emisijami v Uniji;
28. pozdravlja napredek, dosežen v zvezi z zakonodajnim svežnjem o krožnem gospodarstvu; poziva vse strani, naj se trudijo skleniti dogovor z ambicioznimi cilji;

Priporočila

29. poziva države članice, naj ocenijo svoj napredek pri doseganju ciljev 7. okoljskega akcijskega programa in po potrebi preusmerijo svoje ukrepe; poziva države članice, naj rezultate javno objavijo;
30. poziva Komisijo, naj zagotovi, da vsi novi zakonodajni predlogi v celoti izvajajo cilje in ukrepe 7. okoljskega akcijskega programa;
31. poziva Komisijo, naj zagotovi dejavno vključevanje organizacij civilne družbe v ocenjevanje izvajanja okoljske zakonodaje EU;
32. poziva ustrezne institucije in agencije EU, naj dajo prednost raziskavam in zapolnijo vrzeli v znanju na naslednjih področjih: okoljski pragovi (točke preskoka), paradigma krožnega gospodarstva, kombinirani učinki kemikalij, nanomateriali, metode za prepoznavanje nevarnosti, vpliv mikroplastike, vzajemno delovanje sistemskih tveganj in drugih dejavnikov zdravja, raba tal in zemlje ter invazivne tujerodne vrste;

¹ Poročilo Evropske agencije za okolje št. 13/2017 z dne 11. oktobra 2017 o kakovosti zraka v Evropi v letu 2017.

² Direktiva 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa (UL L 189, 18.7.2002, str. 12).

33. pozdravlja pregled izvajanja okoljske politike kot pozitiven mehanizem za izboljšanje izvajanja okoljske zakonodaje in politike EU, kar lahko prispeva k spremljanju izvajanja 7. okoljskega akcijskega programa, kot že poudarjeno v resoluciji z dne 16. novembra 2017 o pregledu okoljske politike EU; meni, da bi morali biti v pregled izvajanja okoljske politike v celoti vključeni vsi zadevni deležniki, vključno s civilno družbo, in da bi moral zajemati vse prednostne tematske cilje okoljskega akcijskega programa;
34. poziva Unijo in države članice, naj hitro in dokončno opustijo okolju škodljive subvencije;
35. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo in uskladijo prizadevanja za spodbujanje razvoja in ovrednotenja alternativnih metod, pri katerih se ne uporabljajo živali, da bi tako prispevale k doseganju prednostnega cilja 5 sedmega okoljskega akcijskega programa;
36. poziva Komisijo in države članice, naj storijo več za izboljšanje kognitivnih in znanstvenih osnov okoljskih politik EU, tako da povečajo dostopnost podatkov za državljane in spodbujajo vključevanje javnosti v znanstvene raziskave;
37. poziva institucije EU ter po potrebi nacionalne in regionalne oblasti, naj pri oblikovanju in spremljanju politik v celoti upoštevajo strokovno znanje o tveganjih za okolje in zdravje ljudi;
38. poziva k izboljšanju sistema za registracijo pesticidov v EU na podlagi strokovno pregledanih znanstvenih študij in popolne preglednosti glede ravni izpostavljenosti ljudi in okolja in tveganja za zdravje; poziva k izboljšanju standardov za spremljanje pesticidov in ciljev za zmanjšanje njihove uporabe; je seznanjen s sporočilom Komisije z dne 12. decembra 2017 o evropski državljanski pobudi „Prepovejmo glifosat ter obvarujmo ljudi in okolje pred strupenimi pesticidi“ (C(2017)8414);
39. poziva k zagotovitvi zadostnih materialnih in človeških virov, da bodo agencije EU lahko opravljale svoje naloge in zagotavljale najboljše znanstvene podatke, analize in dokaze;
40. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo do leta 2020 opredeljeni dolgoročni ukrepi za doseganje cilja nestrupenega okolja;
41. poziva zadevne agencije EU in Komisijo, naj kvantitativno in kvalitativno izboljšajo kazalnike za spremljanje napredka; poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo pri izdelavi in zbiranju novih podatkov za oblikovanje novih kazalnikov in izboljšanje obstoječih;
42. poziva, naj vprašanje izvajanja postane stalna točka v okviru prednostnih nalog in programa trojnega predsedstva ter da se o njem razpravlja na Svetu za okolje vsaj enkrat letno, morda z namensko zasedbo Sveta za izvajanje, dopolnjuje pa naj ga drugi forum, kjer bosta sodelovala tudi Parlament in Odbor regij; se zavzema za skupne seje s Svetom, kjer bi se posvetili izvajanju medsektorskih horizontalnih vprašanj, skupnim izzivom ter novim vprašanjem z morebitnimi čezmejnimi vplivi;
43. poziva, naj se nemudoma pospeši polno izvajanje strategije EU za biotsko raznovrstnost;

44. poziva, naj se pri infrastrukturnih projektih, zlasti tistih, povezanih z omrežjem TEN-T, v celoti upoštevajo okoljski vplivi na regionalni ravni in ravni projekta; ugotavlja, da je pomembna usklajenost med različnimi okoljskimi politikami; poudarja, da je treba pri infrastrukturnih projektih za proizvodnjo vodne in morske energije iz obnovljivih virov upoštevati okolje in biotsko raznovrstnost;
45. poziva države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja za zaščito uporabe in neoporečnosti sladke vode zaradi negotovosti v zvezi z možnostjo doseganja zadevnega podcilja 7. okoljskega akcijskega programa; poziva države članice, naj prednostno izboljšajo slabo stanje površinskih voda, saj se cilji na tem področju najverjetneje ne bodo dosegli do leta 2020; poziva pristojne organe v državah članicah, naj zmanjšajo pritiske na vodna telesa, zmanjšajo vire onesnaževanja voda pri njihovem izvoru in določijo območja, kjer je vzpostavitev hidroelektrarn prepovedana, ter tako zagotovijo ohranjanje ekološko sprejemljivega pretoka v vodotokih; poziva Komisijo, naj ne odlašajo s presojo o skladnosti drugega cikla načrtov upravljanja povodja, ki so jih države članice sprejele v skladu z okvirno direktivo o vodah;
46. poziva k nadaljnji reformi skupne kmetijske politike, da bi se trajnostna proizvodnja hrane povsem uskladila s cilji okoljske politike in da bi tako zagotovili prehransko varnost v sedanjosti in prihodnosti; poudarja potrebo po pametni kmetijski politiki z močno zavezanostjo zagotavljanju javnih dobrin in ekosistemskih storitev, povezanih s tlemi, vodo, biotsko raznovrstnostjo, kakovostjo zraka, podnebnimi ukrepi in zagotavljanjem možnosti uporabe pokrajine; poziva k integrirani politiki z bolj ciljno usmerjenim in ambicioznim, a vseeno prožnim pristopom, v katerem bo zagotovitev podpore kmetijskemu sektorju povezana s prehransko varnostjo in z zagotovitvijo okoljskih rezultatov; poziva države članice, naj gozdno kmetijstvo priznajo kot področje z ekološkim pomenom v skladu s členom 46 Uredbe (EU) št. 1307/2013¹; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo v vseh prihodnjih revizijah skupne kmetijske politike kmetijskim praksam, ki ugodno vplivajo na okolje, zagotovljena ustrezna podpora;
47. poziva države članice in Komisijo, naj izboljšajo prevzemanje rešitev za okoljske izzive, zlasti na področjih, kjer tehnične rešitve že obstajajo, a se še ne uporabljajo v celoti, kot je zmanjšanje amoniaka v kmetijstvu;
48. poziva Komisijo, naj bistveno izboljša obseg, uporabo in upravljanje sredstev EU, namenjenih doseganju ciljev okoljskega akcijskega programa; poziva k boljšemu spremljanju ter povečanju preglednosti in odgovornosti; poziva k vključevanju podnebnih in drugih okoljskih vprašanj v proračun EU;
49. poziva Komisijo, naj brez odlašanja pripravi celovito skupno okvirno strategijo za izvajanje ciljev trajnostnega razvoja v EU, v kateri bodo obravnavana vsa področja politike in ki bo vključevala mehanizem pregleda za ocenjevanje napredka izvajanja; zahteva, da Komisija določi preverjanja v zvezi s cilji trajnostnega razvoja za vse nove politike in zakonodajo ter zagotovi popolno usklajenost politik pri izvajanju ciljev trajnostnega razvoja;

¹ Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L 347, 20.12.2013, str. 608).

50. poziva Komisijo, naj zagotovi izvrševanje veljavnega prava EU in zagotovi, da države članice v celoti izpolnjujejo cilje 7. okoljskega akcijskega programa, z uporabo vseh orodij, ki so ji na voljo, npr. postopkov za ugotavljanje kršitev;
51. pozdravlja obstoječa posebna poročila in revizije smotrnosti Računskega sodišča; poziva Računsko sodišče, naj dodatno prouči druga področja, povezana z okoljskim akcijskim programom, ki doslej niso bila vključena v delovni program;
52. poziva Komisijo in pristojne organe v državah članicah, naj zagotovijo ustrezne smernice, da bi bila sredstva EU lažje dostopna, tudi za lokalne projekte, predvsem v zvezi z zeleno infrastrukturo, biotsko raznovrstnostjo ter direktivama o pticah in habitatih;
53. poziva države članice, naj zagotovijo celovito izvajanje zakonodaje o kakovosti zraka; poziva regionalne oblasti, naj za izboljšanje zdravstvenih rezultatov na vseh, zlasti na najhujše prizadetih območjih, nudijo podporni okvir, zlasti v zvezi z urbanističnim načrtovanjem in oblikovanjem lokalne politike;
54. poziva pristojne nacionalne in regionalne oblasti, naj sprejmejo načrte, ki bodo vključevali uresničljive ukrepe za odpravo preseganja dnevnih in letnih mejnih vrednosti, določenih v zakonodaji EU na področju drobnih in ultrafinih trdnih delcev v mestnih aglomeracijah, kjer je kakovost zraka slaba; poudarja, da je to bistveno za doseganje prednostnih ciljev 2, 3 in 8 sedmega okoljskega akcijskega programa;
55. predlaga naslednje ukrepe za izboljšanje kakovosti zraka na mestnih območjih: vzpostavitev območij z nizkimi emisijami; spodbujanje souporabe avtomobilov in sistemov ter storitev za skupne vožnje; ukinjanje ugodnejše davčne obravnave vozil, ki močno onesnažujejo; uvedba „proračunov za mobilnost“ za zaposlene namesto službenih vozil; izvajanje politik parkiranja, ki zmanjšujejo gostoto prometa na preobremenjenih območjih; izboljšana infrastruktura za spodbujanje kolesarjenja in okrepitev večmodalnih povezav ter izboljšanje varnosti kolesarjev; določitev območij za pešce;
56. poziva k okrepljenemu urbanističnemu načrtovanju in razvoju na ustrezni ravni upravljanja za čim prejšnjo prilagoditev infrastrukture za električna vozila in čista vozila, npr. z namestitvijo polnilne infrastrukture, ter za doseganje okoljskih in zdravstvenih koristi, kot so zmanjšanje učinka toplotnega otoka in povečanju telesne dejavnosti, npr. s povečanjem zelene infrastrukture in obnavljanjem opuščanih ali degradiranih industrijskih območjih; priznava, da bi s temi ukrepi izboljšali kakovost zraka, se borili proti boleznim in prezgodnji smrti zaradi onesnaženosti ter omogočili napredek k mobilnosti brez emisij;
57. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo pravično intermodalno konkurenco in prehod na trajnostne načine prevoza;
58. poziva Komisijo, naj najpozneje do leta 2019 predstavi skupni okoljski akcijski program Unije za obdobje po letu 2020, kot je zahtevano v členu 192(3) PDEU; poudarja, da je treba pri spremljanju politik EU zagotoviti preglednost in demokratično odgovornost; zato poudarja, da bi moral naslednji okoljski akcijski program vključevati merljive in v rezultate usmerjene vmesne mejnike;

59. poziva Komisijo, naj v naslednjem zakonodajnem obdobju nameni prednostno področje trajnostnemu razvoju, varstvu okolja in podnebja na splošno ter ciljem 7. okoljskega akcijskega programa in zlasti prihodnjemu 8. okoljskemu akcijskemu programu;

o

o o

60. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropskemu računskemu sodišču, Evropski agenciji za okolje ter vladam in parlamentom držav članic.